

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σκ Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ
νη σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ

τυ ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα
 ζα ^π και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε
 βε βαι ου του λο ο γα το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα ^π α σοι (ἐκ γ')

με τέλος: ^π
 δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ε πι φα νεν τος σθ ^υ εν Ι ορ δα νη Σω τηρ ^Δ
 και βα πτι σθεν τος σθ ^υ υ πο Προδρο μη Χρι στε ^Δ η
 γα πη με ε νος Υι ος ε μαρ τυ ρη θης ^π ο θεν και
 συν α ναρχο ος ^υ τω Πα τρι πε φα νε ε ρωσαι ^Δ Πνευμα
 δε το Α γι ι ον ^Δ ε πι σε κα τε γι νε το ^ν εν
 ω και φω τι σθεν τες βο ω μεν ^υ δο ξα Θε ω τω
 εν Τρι α δι ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἦχος Δι-Ϟ

Ἰορ δα νη πο τα με τι ε θαμ βη θης θε
ω ρων τον α θε ω ρη τον γυμ νον ει δον και
ε φρι ξα φη σι και πως γαρ τσ τον εκ ε μελλον φρι
ξαι και δυ υ ναι οι αγγελοι αυ τον ο
ρωντες ε ε φρι ι ξαν ε ξε στη ου ρα νος και
γη ε τρο ο μα ξε και συ νε στα λη θα λα ασ
σα και παν τα τα ο ρα τα και α ο ρα τα
Χρι στο ος ε φα α α νη εν Ι ι ορ δα α
α νη α γι α σαι τα υ υ υ υ δα τα

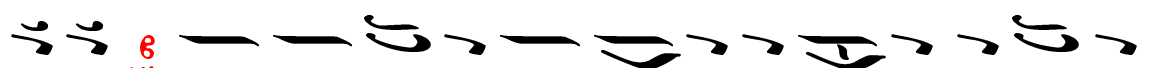
Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. ἦχος Δι-Ϟ

Τα ρει θρα η γι α σας τα Ι ορ δα νει α το κρα
τος συ νε τρι ψας της α μαρ τι ας Χρι στε ο Θε ος η
μων υ πε κλι νας τη πα λα μη σε αυ τον τσ Προ

 δρο μ^Δ και ε σω σας εκ της πλα νης των αν θρω πων το

 γε νος ^ε δι ο σε ι κε τευ ο μεν σω σον τον κοσ μον

 σα ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

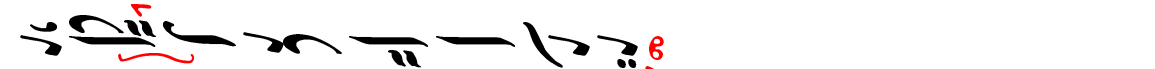
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ¹/₂ Βου ^ζ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ⁸ πο ο ολ λα α α

 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ⁷ ^χ αλλ α

 αυ τος α αν τι ι λα α α β⁸ ς ς και σω ω ω

 σον Σω ω τη η ηρ μ⁸ ς ^ε ⁷ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σ⁸ ς εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ⁸ Κυ υ ρι

 ι ι ς ς ^ε ⁷ ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

 ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^ε ⁷ ^χ ε ε σε ε ε

 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ⁷ ^χ

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^ε ⁷ ^χ και αι Α α γι

 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ⁷ ^χ

A ^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}
 ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^Β

K ^{B8} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των ^Χ
 αι ω ω νων α α μη ην ^Β

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}
 ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^Β
 ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν ^Β

Προκείμενον. Ψαλμός ριγ' (113).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

H θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν ^Δ

ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο πι
σω

Στίχ. α'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες
και συ Ι ορ δα

α νη ο τι ε στρα αφης εις τα ο πι σω

Η θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν

ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο πι
σω

Στίχ. β'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου
τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, τοῦ στρέφαντος τὴν πέτραν
εις λιμνας

υ δα α των και την α κρο το μον εις πη γας υ

δα των

Η θα λασ σα ει ει δε και ε φυ γεν ο Ι

ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο πι ι σωω

ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 9-11)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς
ἀπὸ τῆς Ὁραΐας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α

γα α αλ λι α α σθω Χρι στος ε φα α α νη η

εν Ι ορ δα α α νη

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α

γα α αλ λι α α σθω Χρι στος ε φα α α νη η

εν Ι ορ δα α α νη

Ἦχος Πα-Ϟ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Π α ε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν σα αρ κι τω

ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω πων ι στα το βα

πτι σθη η ναι ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α νη
 και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο δρο ο ο μος
 πως ε ε ε κτει ει ει νω ω χει ει ει ρα και
 α ψω μαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ
 πα α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ
 πα α αρ χει εις βρε ε ε φος αλλ οι δα σε Θε ο ον
 προ ο ο αι ω ω νι ι ι ι ον ε πι γη η ης
 βα δι ι ι ζεις ο υ μνου μενος υ πο ο ο των
 Σε ε ρα α α α φιμ και δου λος Δε σπο την βα
 πτι ζειν ου ου με μα α α α θη η η η κα α
 κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι
 οι οι οι

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών του Κυρίου Κοσμᾶ, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Πα

Β υ θ α νε κα λυ ψε πυθ με να και δι α

ξη ρας οι κει ει ς ελ κει εν αυ τω κα τα κα λυ
ψας αν τι παλς ο κρα ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι
ος ο ο τι δε δο ξασται

A δα αμ τον φθα ρεν τα α να πλαττει εν ρει
θροις Ι ορ δα ν8 και δρα κον των κε φα λας εμ φω λευ ον
των δι ι α θαττει ο Βα σι λευς των αι ω νων Κυ ρι
ος ο ο τι δε δο ξασται

Π υ ρι της Θε ο τη τος α υ λω σαρκα υ
λι κην ημ φι ι ε σμενος Ι ορ δα ν8 πε ρι βαλ
λε ται το να μα ο σαρκω θεις εκ Πα ρ θε ν8 Κυ ρι
ος ο ο τι δε δο ξασται

T ον ρυ πον ο σμη χων των αν θρω πων τ8 τοις κα θα ρ
θεις εν Ι ι ορ δα νη οις θε λη σας ω μοι ω
θη ο ην μει νας τ8 εν σκο τει φω τι ζει Κυ ρι ος
ο ο τι δε δο ξασται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός,
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ
Πνεύματος, ἐνθάπτει νόμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος εὔς Πάϊς· Ἠπιόων δέ,
Ἵμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Σ τει βει θα λασ σης κυ μα τϛ με νον σα α λον η
πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με νον με λας δε
πο ον τος τρι στα τας Αι γυ πτι ι ων ε κρυ ψεν
αρ δη ην υ δα το στρω τος τα α φος ρω μη κρα ται
α δε ξι ^(δίς) ασ τϛ ϛ Δε σπο τϛ
Δόξα.

Ο ρ θρϛ φα νεν τος τοις βρο τοις σε λα σφο ο ρϛ νυν
εξ ε ρη μϛ προς ρο ας Ι ορ δα α νϛ Α ναξ υ
πε ε σχες η λι ϛ σον αυ χε ε να χω ρϛ ζο
φω δϛ ϛ τον γε ναρ χην αρ πα α σαι ρυ πϛ τε παν
τος εκ κα θα ραι αιτην κτι σιν
Καὶ νῦν.

Α ναρ χε ρειθροισυν τα φεν τα σοι Λο ο γε νε

ον πε ραι νεις τον φθα ρεν τα τη πλα α νη ταυ την α
φρα α στως πα τροθεν δε δεγ με ε νος ο πα κρατισ
την υ τος η γα πη με ε νος ι σος τε μοι παις χρη
μα τι ζει ει την φυ σιν

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Iσχυν ο δι δας τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ ρι
ος και κε ρας χριστων αυ τς υ ψων Παρ θε νσ α α πο τικ
τε ται μο λει δε προς το βαπ τι σμα δι ο πι στοι βο η
σω μεν δε ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η μων και δε
ε στι δι και ος πλην σσ Κυ ρι ε

Στει ρευ ου σα πριν η τε κνω με νη δει νως ση
με ρον ευ φραι νσ Χρι στς η Ε εκκλη σι α δι υ दा
τος και Πνευ μα τος υι οι γαρ σοι οι γε γεν νη νται εν πι
στει α να κρα ζοντες δε ε στιν α γι ος ως ο Θε ος
η μων και δε ε στι δι και ος πλην σσ Κυ ρι ε

Mεγααληφωνη εν τη ερημω βοα
προδρομος Χριστου ετοιμασατε οδους και τριβους
θεων ευθειας απαεργασασθε εν πιστει
ανακραζοντες οτι εκεστιν αγιος ο θεος ημων
και εκεστι δικαιος πληρης Κυριε

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος Βου

Oσοι παλαιων εκλελυμεθα βοωντων
λεοντων συντεθλασμενων μυυλας αγαλλι
ωωμεν και πλατυνωμεν στομαλογον πλεκον
τες εκλογων μεελωδιας ωτων προς ημας η δεται δω
ωρηματων

Δόξα.

Nεκρωσιν ο πρινεμφυτευσας τη κτισει θη
ρος κακω γωσχηματισθεις εις φυυσιν επισκο
πειται σαρκικη παρσιια ορθωφαν
τι προσβαλων τω δεσποοτη φλαντην εαυτω

δυσ με νε στα α την κα ραν
Καὶ νῦν.

Ε λ κει προς αυ τον την θε οδ μη τον φυ υ σιν γα
ςρος τυ ραν ν8 συγ κε χω σμε νην ο ο ροις γεν να ται
α αυ θις γη γε νων α να πλα α σει ερ γον φε ρισ
τον εκ τε λων ο ο Δε σπο της ικ ται γαρ αυ την ε ξα
λε ξη η σαι θε λων

μέ τέλος:

θε ε λω ω ω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

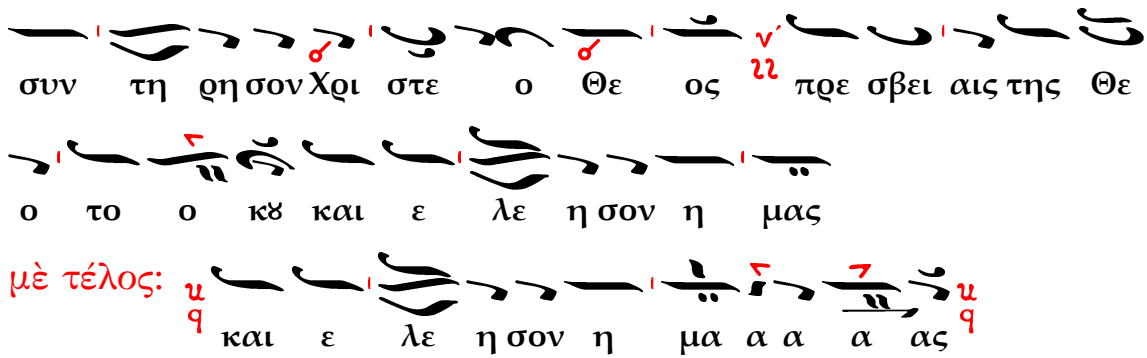
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ο τε τη ε πι φα νει α σ ε φω τι σας
τα συμ παντα το τε η αλ μυ ρα της α πι στι ας
θα λα σσα ε φυ γε και ο Ι ορ δα α νης κα
τω ρε ε ων ε στρα φη προς 8 ρα νον α νυ ψων η
μας α λα τω υ ψει των θει ων εν το λω ων σ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινὴ ὥφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τε τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθόμενος· ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; Ἐπεὶ δὲ τό, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστός, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἠγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ

ἐχαρίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀσσάντ, ἤγουν Λέων, ἀλ Χαγιέκ, τὴν κάραν ἐκτμηθεὶς τελειοῦται ἐν Καίρω, ἐν ἔτει ρασιή (1218).

Στίχ. Μνήμη Βαπτισμοῦ Κυρίου ἐν Καίρω, Ἀσσάντ τοῖς αὐτοῦ αἵμασιν ἐβαπτίσθη.

Αὐτῷ (τῷ Κυρίῳ) ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἢ

Τῷ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντι καὶ φανερωθέντι Δεσπότη Χριστῷ ἡ δόξα, τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί.

(Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.)

ὠδὴ α'

Πα

Βυθ ἀνεκαλυψεν τὰ κρυφὰ καὶ διὰ
ξήρας οἱ κελεῖς ἐλέκει ἐν αὐτῷ κατὰ κα-
λυψάσιν τιπάλως ὁ κραταῖος ἐν πολε-
μοῖς Κυρίου ὁ οὐρανὸς ἔδοξασαι

Βου

Στιβήθλασσης κύμα τὸ μενον σα-
λον ἡ πειρὸν αὐθις Ἰσραὴλ δεδειγμε-
νον μελας δὲ ποταμὸς τριστατάς Αἰγυ-

πτι ι ων ε κρυψεν αρ δην υ δα το ζρω τος
 τα φος ρω μη κρα ται α δε ξι ας τδ Δε
 σπο τδ

ὥδη γ'

Πα

Iσχυν ο δι δης τοις βασι λευσιν η μων Κυ
 ρι ος και κε ρας χρι ζων αυ τδ υ ψων Παρ θε νδ
 α α πο τι κτε ται μο λει δε προς το βαπ τισμα δι
 ο πι ζοι βο η σω μεν ουκ ε ζιν α γι ος ως ο
 Θε ος η μων και ουκ ε ζιν δι και ος πλην σδ Κυ
 ρι ε

Βου

Oσοι παλαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο
 χων βο ρων λε ον των συν τε θλα σμενων μυ λας
 α γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο
 μα Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν
 των προς η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ'

Πα

A κη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σθ ον ει πας
 φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
 σασ πολ λων ε πι υ दा των τω σω μαρ τυ ρθ μενος
 Υι ω ο λος γε γο νως τσ πα ροντος Πνευματος δε ε
 ε βο η σε συ ει Χρι σος Θε ου σο φι ι α
 και δυ ναμις

Βου

Π υρ σω καθα ρθεις μυ στι κης θε ω ρι ι
 ας υμ νων προ φη της την βρο των και νθρ
 γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευ μα τι κρο τσ με ε
 νην σαρ κω σιν εμ φαι νθ σαν αρ ρη η τσ Λο γθ
 ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε'

Πα

I η σος ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το
 κα τα κρι μα η κει Α δαμ τσ πρω το πλα σθ κα

θαρσιων δε ως θεοσμηη δε ομενος
τω πεσο ντικα θαι ρεται εν τω Ιορδα
νη εν ω την εχθραν κτειει νας υπερ εεχσαν
πανταν εν ειρηνη η νηχα ρι ζεται

Βου

Εχθροζο φωδς και βεβορ βορω με εν
ιονκα θαρσει Πνευματος λε λυ με νοι νε
αν προσωρμισθημεν απλα νητρι ιβον αγ
σαν απροσι τον εις θυμη διαν μο νοις προσι
την οισ θεος κα τηλλαγη

ὠδὴ 5' Πα

Ηφω νη τσ λο ο γσ ο λυχνος τσ φωτος
ο εωσφορος ο τσ η λι σ Προδρομος εν
τη ερημω με τα νο ει τε πασι βοα
α τοις λαοις και προοκα θαι ρεσθε ιδσ γαρ παρε
στι Χριςος εκ φθορας τον κοσμονλυ τρσ μενος

Βου

I μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω η
 χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το
 ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε
 λων φω ταυ γος ε ξω ρσεναν θρω ω πων γε νης
 Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ Πα

N ε ρς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προ σο ο
 μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σα β λα
 βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λη συ υ
 γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι
 ευ χα ρι ι σωωσ α νε με λον υ περ υ μνη τε
 ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη
 τος ει

Βου

E φλεξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας

ο της κα μι ι νϑ την με ταρ σι ον φλο γα
νε ϑς φε ρϑσαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την
δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο λην
πλυ νει δε τη δρο σω τϑ Πνε ευ μαα τος

ὠδὴ ἡ Πᾶ

Α ι νϑ μεν ευ λο γϑ μεν προσ κυ νϑ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνϑ ντες και υ περ υ ψϑν τες αυ τον εις
τϑς αι ω νας

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δοξον η Βα βυ λω νος
ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δροσον ο τι ρειθ
ροις ε μελ λεν α α υ λον πυρ εις δε χεσθαι
ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
με νον τον Κτι σην ον ευ λο γϑ σι λα οι και
υ περ υ ψϑ σιν εις παν τας τϑς αι ω νας

Βου

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε

ται υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε
 νοι μο νος σε να ζει τς σκο τς ο προ στα α της
 νυν ευ λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η
 πριν τα λαι να των εθ νων παγ κλη ρι ι ι
 α α α α α

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η Θ΄ ΩΔΗ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, φάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' ἀνά κανόνα· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων.

Ἦχος Πα ς

Mε γα λυ νον ψυ χη μς ς την τι μι ω τε ε
 ραν των α νω ζρα τευ ματων
Aπο ρει πα α σα γλωσσα ευ φημειν προς α ξι
 αν ι λιγ γι α δε νς και υ περ κο σμιος υμ νειν σε Θε
 ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χς σα την πι στιν
 δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων συ
 υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε με γα λυ νο μεν

Mε γα λυ νον ψυ χη η μϑ ς τονεν Ι ορ δα
α νη ς ελ θον τα βαπ τι σθηναι

Δα βιδ πα ρε σο πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις
νυν προ σελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε
γω ων φω τι σθη τε σου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α
δαμ εν πτω σει και γαρ αυ τϑ ει ση κϑ σε Κυ ρι ος
ελ θων ρει ειθροις τϑ Ι ορ δα νϑ φθα ρε εν τα δε α νε
και νι σεν

Mε γα λυ νον ψυ χη μϑ ς τον υ πο Προ δρο ο
μϑ το βαπ τι σμα λα βοντα

O Η σα ι̇ ας λϑ σα σθε και κα θα ρ θη η τε φασ
κει τας πο νη ρι ας ε ναν τι α φε λε σθε Κυ
ρι ς οι δι ψων τες υ δω ρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε
ρα νει γαρ υ δω ρ και νο ποι ον Χρι στος τοις προσ τρε χϑ
σιν αυ τω εν πιστει και προς ζω ην την α γη ρω βαπτι
ζει Πνευ μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς τον εκ της πα τρω ω

ας φω νης μαρ τυ ρη θεντα

Σ υν τη ρω ω με θα χα ρι τι πιστοι οι και σφρα γι

δι ως γαρ ο λε θρον ε φυγον φλι ας ε βραι οι πα λαι

αι αι μα χθεισης ου τω και η μιν ε ξο δι ον το θει

ον τ ε το της πα λι γγε νε σι ας λ ε τη ρι ι ον ε

σται ε εν θεν και της Τρι α δος ο ψο με θα φως το α

δυ τον

Σ η με ρον ο Δε σπο τη ης κλι νει τον αυ χε ε

να χει ρι τη τ ε Προδρο μ ε

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος Βου θ

Ω των υ περ ν ον τ ε το κ ε σ θ αυ μα α των νυμ

φη πα να γνε μη τε ρ ευ λο γη με ε νη δι ης τυ

χο ον τε ς παν τε λ ε ς σω τη ρι ι ας ε πα ξι

ον κρο τ ε μεν ω ς ε ευ ε ρ γε τη δω ρον φε ρον τε ς υμ

νον ευ χα ρι σι ας

Πα

Σ η με ρον Ι ω αν νησ βαπ τι ζει τον Δε σπο ο

την εν ρειθ ροις Ι ορ δα νσ

Βου

Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να δευ ρο

ξε νοις θε σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να ως γαρ σε σω σται

πυρ φο ρσ σα Παρ θε ε νος σε λα σφο ρον τε κσ σα

τον ευ ερ γε την Ι ορ δα νσ τε ρει θρα προσ

δε δεγ με να

Πα

Δόξα

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μσ της τρι συ πο στα

α τσ και α δι αι ρε ε τσ Θε ο τη τος το κρσ

τος

Βου

Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να δευ ρο

ξενοισθεσμοισιν εξειργασμενα^ε ως γαρ σεσωσται
πυρορσασα Παρθενος^ε σελασφορον τεκτα
τον ευεργετην Ιορδανθεν τερειθρα προσ
δε δεγμα να^ε

Πα

Καὶ νῦν

Μεγαλον ψυχημαστηνλυτρωσα μεε
νημασ εκτηςκαταρας^ε

Βου

Χριεις τελειωντηνβροτειονσισιαν^ε α
ναξαναρχε Πνευματος κοινω νιια^ε ροαισα
χρααντοις εκκαθαρσκαισκοοτς^ε ισχυνθριαμ
βενσαστετην εεπηρμενην^ε νυνειςαληκτονεξα
μειβεεαιβιον^ε

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ὥδης.

Πα

Μεγαλον ψυχημαστηντιμιωτεε

ραν και ενδοξοτεραν των ανωστρατευματων

Aπορει πασα γλωσσα ευφημειν προς αξιαν ιλιγγια δευς και υπερκοσμιος υνειν σε θεεοτοκε ομως αγαθη υπαρχσα την πισιν δεχσ και γαρ τον ποθον οιδαστον εν θεον ημων συ υπαρχριστιανων ειπροστατισ σεεμεγαλυνομεν

Mεγαλυνον ψυχημυστηνλυτρωσαμεενην ημας εκτηςκαταρας

Βου

Ωτων υπερνυ ττοκσθαυμαατων Νυμφη παναγνεμητερ ευλογημενη διηστυχοοντες παντελςσωτηριιαςεπαξιονκροτμενωσ ευεργετηδωρον φεροντες υμνον ευχαριστιιιιααααας

Καταβασίαι. Ἀργῶς.

Πα

M ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η η η μ ὰ
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ρ αν και αι
ε εν δο ξο ο τε ε ε ρ αν των α α νω ζ ρ α α
τευ μα α α των

A πο ρ ει πα α α σα γ λ ω ω ω σ σα ε
ευ φ η μ ει ει ει εν προ ος α ξι ι ι ι
αν ι λι γ γι α α α δε ε ε ε ν ὰ ρ ς και
υ πε ε ρ κο σ μι ι ος υ υ μ ν ει εν σε ε
θε ε ο το ο ο κε ο μ ως α γ α θ η υ υ
πα ρ χ ὰ ς σα α τη η ην πι ι ι σ ιν δε ε ε χ ὰ
και γ α αρ τον πο θον οι οι οι ο ι δ ας το ον
ε ε εν θε ε ε ο ον η η η μων
συ υ γ αρ χ ρι σ τι α α νων ει ει προ ο στα α της
σε ε ε με ε γ α λ υ νο με εν

[τέλος * νο ο με ε εν]

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η η η η
 μ ε ς τ η η ν λ υ τ ρ ω ω σ α α μ ε ε ε ε
 ν η η ν η η μ α α ς εκ τ η η ς κ α τ α α α ρ α ς

Βου

Ω τ ω ω ω ν υ π ε ε ρ ν ε ς ς ς ν τ ε τ ο
 κ ε ς σ ε ς ς θ α υ μ α α α α τ ω ω ν ν υ
 υ υ μ φ η η π α ν α α α γ ν ε ε ε μ η τ ε
 ε ρ ε υ λ ο ο ο γ η η μ ε ε ε ε ε ν η
 δι η ς τ υ χ ο ο ο ν τ ε ε ε ε ε ε ς πα
 α αν τε ε λ ε ς σω ω ω τ η ρ ι ι ι ι ι α ς
 ε ε πα ξ ι ι ο ο ν κ ρ ο ο τ ε ς ς με εν ω ω ως
 ε ε ευ ε ε ρ γ ε ε ε τη δω ω ω ω ρ ο ο
 ο ο ν φ ε ε ρ ο ο ο ν τ ε ε ε ς υ υ μ ν ο ο ν ευ
 χ α α α α α ρ ι ι σ τ ι ι ι α α α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα ϝ

Ε^{Γα} πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ
 η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τσ Ι
 ορ δα α α α α νϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ και
 τϝς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε
 φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως
 το α προ σι τον (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ϟ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη

αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δω ρτο υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να ται ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τεσ και

πασαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυσταλλος πνευμα και ται

γι δος ^Δτα ποι ουν τατον λο γον αυ του ^π9

Τα ο ρη και παν τες οι βου νοι ^Δξυ λα καρ πο

φο ο ο ρα και πα σαι κε δροι ^π9

Τα θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^Δερ πε τα και

πε τει ν α πτε ρω τα ^π9

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δαρ χον

τες και παν τες κρι ται γης ^π9

Νε α νισ κοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων ^Δαι νε σα τωσαν το ο ο νο μα

Κυ ρι ου ^Δο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ

τ8 μο ν8 ^π9

Ηε ξο μο λο γησις αυ τ8 ε πι γης και ου

ρα ν8 ^Δκαι υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του ^π9

Υμ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δτοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω ^π9

Ασα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δη αι

νε σις αυ του εν εκκ λη σι ι α ο σι ων π ₉

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν
τι αυ τον Δ ₂ και οι Υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω
σαν ε πι τω βα σι λει αυ των π ₉

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν
χο ρω Δ ₂ εν τυ μπα α νω και ψα λτη ρι ι ω ψα λα τω
σαν αυ τω ω π ₉

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ
του Δ ₂ και υ ψω ω ω σει πρ α εις εν σω τη ρι α π ₉

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη Δ ₂ και α γαλ λι
α σον ται ε πι των κοι των αυ των π ₉

Α ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ
των Δ ₂ και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των π ₉

Τ ου ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν Δ ₂ ε
λεγ μς εν τοις λα οις π ₉

Τ ου δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις Δ ₂ και

τῆς ἐν δόξῃ σου τῶν ἐν χειρὶ πεδαισιδῆραιαις

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον

ἐσταί πασι τοῖς ὀσιίοις ἀαυτῶ

Φ^{Πα} ὡς ἐκφωτός ἐλαμψετω ἡ κοοσμω Χρι

στος ὁ ὁ Θεὸς ἡ ἡ ἡ μων ὁ ἐπι

φάνει εἰς Θεὸς τὸν λαοὶ προσκυνῆ ἡ ἡ ἡ

σω ὦ ὦ μὲν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυναμείας ααυ

τῶ

Φ^{Πα} ὡς ἐκφωτός ἐλαμψετω ἡ κοοσμω Χρι

στος ὁ ὁ Θεὸς ἡ ἡ ἡ μων ὁ ἐπι

φάνει εἰς Θεὸς τὸν λαοὶ προσκυνῆ ἡ ἡ ἡ

σω ὦ ὦ μὲν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν π₉ κα

τα το χ πληθους της με γα λω συ υ νης α α

αυ τσ π₉

Π^{Πα} ως σε Χριστε δσ λοιτον Δε ε σπο ο ο την α ξι

ω ως τι μη η η η σω ω ω μεν π₉ ο τι εν τοις υ

υ δα α σι 22 παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας π₉

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν χπ₉ εν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α ρα π₉

Σ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη

η ηρ η η η η μων π₉ τα ρει θρα η γι α σας

τη πα λα μη τσ δσ λσ χει ρο ο θε τσ ς ς ς

με ε ε ε νος π₉ και τα πα θη τσ κο ο ο ο σμ ς ς

ι ω ω ω με ε ε νος Πα Δ φ με γα το μυ στη ρι ον της

οι κο νο μι ς σ 22 φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π₉

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ ₉ ἐν χορ

δαι αἰ αἰς καὶ αἰ οὐ γα α α α νω ₉

Τ ^{Πα} ο α λη θι νον φως ε πε φα α α νη καὶ πα σι
τον φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται ₉ βα πτι

ζε ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ²² ο πα σης ε πε κει

να κα α θα ρο ο ο ο τη η η η τος ₉ εν ι η σι

τον α γι α σμο ον τω υ υ υ δα α α α

τι ₉ και ψυ χων τσ το κα θα ρσι ι ον γι ι ι ι

νε ε ε ε ται ⁹ ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο

ο ο με ε ε νον ^{Πα} ₉ και υ πε ρ τς ς ρα νς το ο νο

ς ς ς ς με ε ε ε νον ₉ δι α λτ ρσ σω τη ρι

α δι υ δα το στο ο Πνε ε ευ μα ₉ δι α κα τα

δυ σε ως η προς Θε ον η μων α νο ο δος γι ι

ι ι νε ε ε ε ται ₉ θαυ μα σι α τα ε ε ρ

γα α σς ς Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ₉

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο^{Πα} πε ρι βα α α λων τον υ ρα νον εν νε ε

φε ε ε λαις ρει θρα πε ρι βαλ λε ται ση με

ρον τα Ι ι ορ δα α α νει ει ει ει α και

την ε μην κα θαι ρε ται κα θα ρσιν ο τς κο σμς

αι αι αι αι ρω ω ω την α α μαρ τι ι ι ι αν

και υ πο τς συγ γε νς α νω θεν μαρ τυ ρει

ται Πνε ε ε ευ μα α α α τος Υι ος μο νο γε νης

υ πα ρχων τς υ ψι ι ι στς Πα α α τρος

προς ον βο η η σωω μεν ο ε πι φα νεις και σω

ω ω σα ας η η μας Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἀνατολίου

Ἦχος Πα

Πα
 Ὑε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Ν^{Πα} α μα α τα Ι ορ δα α α νει ει ει ει
 α^{Πα} πε ρι ε ε βα α α λου Σω ω τηρ ο α να
 βαλ λο ο με ε νος φω ως ω ω ως ι μα α
 τι ι ι ι ον και ε ε κλι ι νας κο ρυ φη
 ην τω ω Προ δρο ο ο ο μω ο τον ου ρα α
 νον με τρη η σας σπι ι θα α α μη ι να
 ε πι στρε ψης κο ο σμο ο ον ε εκ πλα α α νης
 και σω ωσης τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἀνατολίου

Ἦχος Δι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω νων α α μην
 Σ η με ε ε ρον ο Χρι ι στος εν Ι ορ

δα α νη ηλ θε ε ε βα α α πτι σθη η ναι ση

μερον Ι ω α αν νης α α α α πτε ε ε ε ται

κο ρυ φης του ου Δε ε ε σπο ο ο του αι δυ

να α μεις των ου ρα νω ων ε ξε ε ε ε

στη η η η σαν το πα ρα α δο ο ξον ο ο ρω

ωσαι αι αι μυ στη η ρι ι ι ι ον η η θα λα

α ασ σα α ει ει ει δε και αι ε ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα αν ης ι ι δω ων α α ανε στρε

ε φε ε ε ε το η μει ει εις δε ε οι φω

τι σθε εν τε ες βο ω ω ω μεν

ὁ ἀ' χορός:

Δο ξα τω φα νε ε ε εν τι ι θε ε ε ω και

ε πι γη η ης ο φθε εν τι και φω τι σαν τι ι

τον κο ο ο ο ο σμον

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι
ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τη κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σε Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τδ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τδ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σδ εις τδ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σδ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σδ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τδ

ποι ειν το θε λη μα α σδ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μᾶ

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί

ἰσοψοομεθα φως

Παράτεινοντο ἐλεοσὸς σοῖς γίνωσκᾶ

σι ἰσε Ἄγιος ὁ Θεὸς Ἄγιος ἰσχυρὸς

Ἄγιος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίς τῶν αἰώνων αἰ

ῶνων ἀμήν

Αγιος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Αααα γιόσος Θεεός Αααα

αγιόσος ἰσχυρός Ἄγιος ὁ ἀθάα

αα ναααατος ἐλεεῆσον ὁ ὄν

ἡηηη μαααας

ᾠχος ᾠ Παφ

Εν Ἰορδάνη βαπτίζομεν σε Κυρι

ε η της Τρι αδος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ
νη σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ
τυ ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα
ζα και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας
ε βε βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι
φα νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας
δο ο ξα α σοι οι οι οι